

Voorzitter

sten van het gemeentefonds voor het jaar 2000 (26800-B);

- Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het provinciefonds voor het jaar 2000 (26800-C);
- Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (XV) voor het jaar 2000 (26800-XV);
- Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Spaarfonds AOW voor het jaar 2000 (26800 E).

De voorzitter: Dit is de zogenoemde administratieve afdoening van vorengenoemde begrotingswetsvoorstellen. Deze begrotingshoofdstukken dienen voor 1 mei a.s. door de Kamer te worden aanvaard. Ik stel de Kamer voor, deze wetsvoorstellen zonder beraadslaging af te doen. Ik ga er daarbij van uit dat de regering bereid zal blijken te zijn, op een later tijdstip deel te nemen aan een met deze Kamer te houden debat over de met deze begrotingshoofdstukken samenhangende onderwerpen.

Aldus wordt besloten.

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van de wetsvoorstellen:

- **Wijziging van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek in verband met onder meer de wijziging van de termijn van vaststelling van het hoger onderwijs- en onderzoeksplan (26905);**
- **Wijziging van de Wet milieubeheer (meldingenstelsel) (26552);**
- **Aanpassing van de Boeken 3 en 6 van het Burgerlijk Wetboek aan de richtlijn betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen (26693);**
- **Wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie (verruiming van de mogelijkheid om nevenzittingsplaatsen van gerechtshoven aan te wijzen en invoering van de mogelijkheid**

- om voor risicovolle zittingen locatie aan te wijzen) (26694);**
- **Wijziging van de regulerende energiebelasting in verband met het beëindigen van het nihil-tarief voor verbruik van aardgas en minerale oliën door de glastuinbouw (26972).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de gezamenlijke behandeling van de wetsvoorstellen:

- **Wijziging van artikel 141 van het Wetboek van Strafrecht (26519);**
- **Wijziging van de Gemeentewet ter verbetering van de mogelijkheden tot bestrijding van grootschalige verstoringen van de openbare orde (26735);**
- **Wijziging van het Wetboek van Strafvordering ter verruiming van de strafrechtelijke mogelijkheden tot handhaving van de openbare orde met het oog op grootschalige ordeverstoringen (26825).**

De beraadslaging wordt geopend.

□

Mevrouw **Lodders-Elfferich** (CDA): Mijnheer de voorzitter! "Wijsheid bestaat in het voorzien van gevolgen." Deze spreuk van de wijsgeer Haroun Tazieff zou het Leitmotiv hebben kunnen zijn van de regering bij het ontwerpen van de regelingen ter bestrijding van de ordeverstoringen die wij vandaag te behandelen hebben.

Directe aanleiding immers voor de voorgestelde wetswijzigingen zijn de ervaringen van de laatste jaren in binnen- en buitenland met venijnige en agressieve ordeverstoringen bij grootschalige evenementen. Dan gaat het niet alleen om voetbalkampioenschappen, al lijkt het erop dat die de wedstrijd om het spannen van de kroon in dit opzicht wel zullen winnen. Tot dusverre althans. Wat de regering, en wie van ons niet, juist wil voorkomen is dat de Europese kampioenschappen 2000 – een mega-evenement zoals dat in de laatste vijftig jaar in ons land niet is georganiseerd en, aldus de vorige minister van Binnenlandse Zaken, "met een omvang waar je opgewonden en zenuwachtig tegelijk van zou

kunnen worden" – deze zomer zullen degenereren van een festijn naar een drama. Voor wie dit laatste mischien wat al te sterk vindt aangezet, geef ik twee voorbeelden, een uit het ver verleden en een uit het recent verleden: het Heizelstadion en de wedstrijd Leeds-Galatasaray van 6 april jongstleden, waarbij twee doden vielen in een massale vechtpartij.

Grote aantallen enthousiaste bezoekers en kleinere groepen fanatieke fans, in een paar weken samengebracht rond een gebeurtenis waarbij, via een enorme media-aandacht, het verloop van de wedstrijden en de uitslagen nog eens extra op scherp worden gezet, vormen samen met de ingrediënten lange zomeravonden en zeer waarschijnlijk het gebruik van drank en drugs een brisante combinatie. Kleine groepen zijn in staat het oprechte en sportieve plezier van velen te vergallen en de reputatie van ons land en van meer naties te schaden. De ervaring heeft het helaas geleerd. Dus toch gelegenheidswetgeving?

Naar de mening van mijn fractie past op die vraag een krachtig nee. Wij sluiten ons daarmee aan bij het antwoord van de beide ministers, dat zij bij diverse gelegenheden tijdens de behandeling van deze wetsontwerpen hebben gegeven. Wij willen geen gelegenheidswetgeving, omdat de onderhavige materie daarvoor in twee opzichten te ernstig is. Wij hebben te maken met een samenleving die in toenemende mate verhardt. De bewijzen daarvan staan dagelijks in de krant: agressie in het uitgaansverkeer, in het gewone verkeer, in het verkeer tussen mensen onderling. Uit recent onderzoek in Amsterdam blijkt dat ruim een derde van de scholieren daar slachtoffer is van soms ernstig geweld. Overvallen op straat, op ouderen en op winkels nemen hand over hand toe. Afrekeningen in het criminele circuit met dodelijke afloop zijn bijna aan de orde van de dag. Grootschalige sportevenementen en andere evenementen lopen het risico het speelveld te worden van fanatiekelingen. Daarbij komt nog het gegeven dat zich een harde kern van hooligans heeft gevormd met internationale vertakkingen, die zich bedient van de meest geavanceerde vormen van telecommunicatie en van internet. Zij hebben professionele videobanden met voorbeelden